

PÍSEŇ 0840

Tys, Pane Kriste, věčná skála

Henri Lauth 1938

1. Tys, Pa - ne Kris - te, věč - ná ská - la a na té mů - žem
Když na ní tvo - je cír - kev stá - la, pak ne - mě - la se
bu - do - vat.
če - ho bát. Tvé sva - té za - slí - be - ní pla - tí: "Chci
s vá - mi zů - stat v kaž - dý čas". Plán pro - tiv - ní - ků
vždy - cky zha - tí tvá moc - ná pa - že zas a zas.

2. Když slovo tvé je naše jmění a skládáme v něm důvěru, v něm máme pravé potěšení a v protivenstvích oporu. Tvá přítomnost nás povzbuzuje, je stále zdrojem radosti a každý sílu pociťuje, již dáváš ze své milosti.
3. Tys, Pane Kriste, věčná skála, a proto můžem budovat. Když na ní tvoje církev stála, pak neměla se čeho bát. Svým křížem cestu ukazuješ a jménem svým nás svoláváš, své království nám připravuješ a denně lásku rozdáváš.

Ch. Pfender, Bohuslav Vik